Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26196
Copyright: Admont, Benediktinerstift

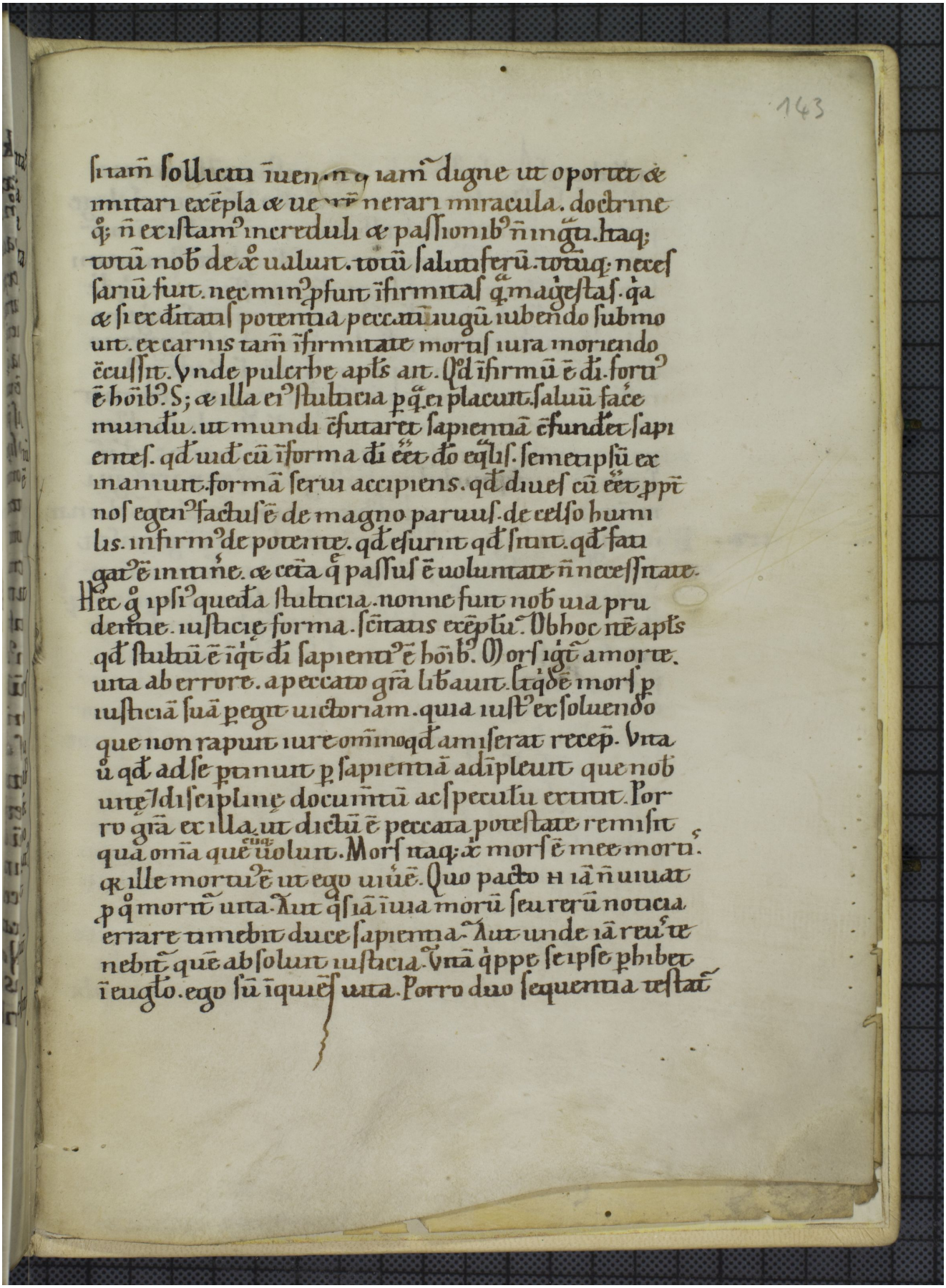

143

siam sollicitu inuenio q iam digne ut oportet ꝓ
mitari exēpla ꝓ ue rē nerari miracula. doctrine
q; ñ existam incredulis ꝓ passionib ñ ingū. Itaq;
totū nob de ꝑ ualuit. totū saluiferū. totūq; neces
sariū fuit. nec min pfuit ifirmitas q magestas. qa
ꝓ si ex ditatis potentia peccatū iugū iubendo submo
uit. ex carnis tam ifirmitate mortis iura moriendo
ēcussit. Vnde pulcherr apls ait. Qd ifirmū ē di. fortiō
ē hoīb. S; ꝓ illa ei stultitia p q ei placuit. saluū face
mundū. ut mundi ēfutaret sapiētiā ēfundet sapi
entes. qd uid cū iforma di eet do eqlis. semetipsū ex
manuit. formā serui accipiens. qd diues cū eet ppt
nos egen factus ē de magno paruus. de celso humi
lis. infirm de potente. qd esurit qd sitit. qd fati
gat ē in itinere. ꝓ cetera q passus ē uoluntate ñ necessitate.
Hec q ipsi queda stultitia. nonne fuit nob uia pru
dentie. iustitie forma. scitatis exēplū. Ob hoc ite apls
qd stultū ē iqt di sapiētia ē hoīb. O ors igt a morte.
uita ab errore. a peccato grā libauit. Itq dē mors p
iustitiā suā pegit victoriam. quia iust ex soluendo
que non rapuit iure omino qd amiserat recep. Vita
ū qd ad se ptinuit p sapiētiā adipleuit que nob
uite/disciplinę documētū ac speculū ecitit. Por
ro grā ex illa ut dictū ē peccata potestate remisit
quā omia que cūq uolui. Mors itaq ꝑ mors ē mee mortis.
qr ille mortuus ē ut ego uiuē. Quo pacto H iā ñ uiuat
p q mortē uita. Aut q sia iuia morū seu rerū notitia
errare timebit duce sapiētia. Aut unde iā reū te
nebit quē absoluit iustitia. Vnā q ppe se ipse phibet
ī eugto. ego sū iquēs uita. Porro duo sequentia testat